

§ 26 til Krigsministeriet. I det følgende Aar kom der en Bevilling paa 553,000 Kr. paa denne Konto til Ingeniørkasernen, og saa benyttede man Lejligheden i Anledning af denne store Ekstrabevilling til at nedsætte de øvrige Summer paa § 26 til Krigsministeren, og navnlig da Hovedkontoen, Kontoen til Komplettering af Hærens Materiel. Den blev den Gang nedsat til 296,800 Kr., foruden et Beløb, der opførtes til almindelige Bygningsudgifter og til Munderingssager. Det følgende Aar — 1897—98 — var der atter en Kasernebevilling paa 455,000 Kr. til Gardehusarkasernen. Da blev Kontoen „Komplettering af Hærens Materiel“ yderligere reduceret til 276,800 Kr. Nu ere disse Kasernebevillinger overstaaede, og det syntes derfor ret passende, om Folketinget var gaaet ind paa at forhøje Bevillingen til Komplettering af Hærens Materiel noget rigeligere, end sket er; thi den Forhøjelse, der er kommen til i Aar, andrager ikke mere end 50,000 Kr. Det forekommer mig ganske klart, at vi ikke kunne lade det blive ved at gaa saaledes, at vort Materiel bliver ukomplet, og at vi, hvis der skulde komme noget paa, staa saaledes, at vi ikke have, hvad der er fornødent til at optage et kraftigt Forsvar. Vi have jo alle sammen Erindringen fra 1864, og hvorledes man da baade fra den ene og fra den anden Side beskyldte hinanden for at være Aarsag til, at alting ikke var i Orden med Hensyn til vort Materiel. Jeg vil ønske, at det ikke vil gaa saaledes en Gang til, og under alle Omstændigheder vil jeg ønske, at baade den højtærede Krigsminister og dette høje Ting ville vise paa det kraftigste, at det er deres Vilje, at Skylden ikke skal hvile paa dem: Naar derfor den højtærede Krigsminister nu i Aar vil nøjes med det, der er opført paa § 26, saa maa det være i Forventning af, at man i de nærmeste Aar vil komme til de større Bevillinger, som ikke kunne undværes, naar Hærens Materiel skal holdes i Orden. Man har i det andet Ting under Behandlingen af Krigsministeriets Budget talt en Del om Aanden fra 48, og Anledningen dertil blev vistnok given af den lille Bevilling paa 4,000 Kr., for at sætte forskellige Officersforeninger i Stand til i Erindring af Krigen i 1848 at samle forskellige menige og Underofficerer og ogsaa nogle frivillige fra Norge og Sverige til festlige Sammenkomster. Jeg vil kun sige, at naar man møder op med et saadant Budget paa § 26 for Krigsministeriets Vedkommende, saa havde man vistnok gjort bedst i, ikke at mane Aanden fra 1848

frem ved at tale om den. Jeg kom ved denne Lejlighed til at mindes et lille Træk, som viser, hvorledes Aanden fra 48 gjorde sig gældende. Det findes omtalt i Tschernings efterladte Papirer. Det anføres der, at Hegermann-Lindencrone, som den Gang var Chef for en Uddannelsesskole for Livgarden til Hest og Gardehusarerne paa Jægersborg, henvendte sig til Krigsministeren med Anmodning om at maatte rykke ud med en Eskadron. Det fik han Lov til, naar han selv skaffede Folkene og Officerer som frivillige, og det gjorde han i temmelig kort Tid. Det var saa hans Beslutning at rykke ud med dem til Fods, men saa sagde Tscherning, om han ikke vilde foretrække at rykke ud med dem beredne, hvortil han svarede jo, men han vidste ikke, hvorfra han skulde faa Hestene. Han fik da Anvisning paa at henvende sig til Balthazar Christensen; han vilde snart skaffe Heste. Han gik op til denne om Mandagen, og Christensen lovede at skaffe halvandet Hundrede Heste i Løbet af nogle Dage. Om Fredagen mødte ved Gardehusarkasernen 400 Heste. Det var Aanden fra 48. Sønnerne af de Mænd sidde nu i det andet Ting og bestræbe sig for at skrue de militære Bevillinger, som ere højest fornødne, nedad. — Jeg fandt derfor, at vilde man hædre Aanden fra 48, gjorde man rettest i at sende os det militære Budget herop i en bedre Skikkelse, end vi hidtil have faaet det.

Jeg skal slutte med denne Bemærkning og ikke komme yderligere ind paa Enkelthederne, idet jeg forudsætter, at det høje Ting vil sende dette Finanslovsforslag til Overvejelse i et Udvalg.

Madsen-Mygdal: Det ærede kongevalgte Medlem, som nu satte sig, plejer sædvanlig hvert Aar at begynde med at beklage, at Finanslovsforslaget naar for sent op til dette Ting. Jeg forstaaer nu ikke, hvad Glæde det ærede Medlem kan have af at gentage denne Beklagelse Aar efter Aar, da han dog ved, at den ikke har noget paa sig; der er ingen som helst Grund til at fremsætte en saadan Beklagelse. Det ærede Medlem ved jo meget godt, hvilket Arbejde man har i Folketingets Finansudvalg med at gennemgaa Finanslovsforslagets Tusinder af Poster, og ved jo dernæst ogsaa meget godt, hvilken Mangfoldighed af Ændringsforslag der fremkommer under Behandlingen. Jeg skal saaledes minde om, at der til 2den Behandling af Finanslovsforslaget var fremsat 239 Ændringsforslag — tror jeg, det var — og nu ved 3dje Be-